

NEWSLETTER

Opolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Nr 1/2024

W numerze m.in.:

Opolskiej kolegiaty ciąg dalszy

Collegium Maius Uniwersytetu Opolskiego

Podsumowanie wyników egzaminów na uprawnienia budowlane w 2023 roku

*Collegium Maius Uniwersytetu Opolskiego
Fot. S. S. Nicieja*

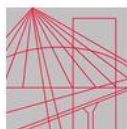
ul. Katowicka 50, 45-061 Opole

Tel. 77 441 38 98, Fax 77 441 38 99

www.opl.piib.org.pl

opl@piib.org.pl

Organy statutowe Opolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

- Okręgowy Zjazd
- Okręgowa Rada
- Okręgowa Komisja Rewizyjna
- Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
- Okręgowy Sąd Dyscyplinarny
- Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej

1. Skład Okręgowej Rady OPL OIIB

Dariusz Bajno – przewodniczący

Grażyna Karpińska – zastępca przewodniczącego

Robert Respondek – zastępca przewodniczącego

Wiesław Baran – skarbnik

Halina Kaniak – sekretarz

Zbigniew Pastuszka – członek Prezydium Okręgowej Rady

Agnieszka Tabaka – członek Prezydium Okręgowej Rady

Członkowie: Grzegorz Bernacki, Rafał Chlipała, Roland Górski, Michał Kolarz, Janusz Kurzyca, Barbara Lesik, Jerzy Sylwestrzak, Jolanta Warczok, Elżbieta Wołowicz, Jagoda Zmarz

2. Skład Okręgowej Komisji Rewizyjnej OPL OIIB

Rafał Porada – przewodniczący

Waldemar Piszczek – zastępca przewodniczącego

Teresa Sobel - Wiej – sekretarz

Członkowie: Tomasz Ceglarski, Ewa Sięka-Karbowicz

3. Skład Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej OPL OIIB

Adam Rak – przewodniczący

Wiktor Abramek – zastępca przewodniczącego

Piotr Rybczyński – zastępca przewodniczącego

Elżbieta Daszkiewicz - sekretarz

Członkowie: Ireneusz Koksa, Andrzej Marynowicz, Henryk Milewski, Henryk Nowak, Marian Pindera, Mariusz Pustelnik, Zbigniew Rogalski

4. Skład Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OPL OIIB

Andrzej Duda – przewodniczący

Bogusław Barłóg – zastępca przewodniczącego

Joanna Kurnatowska – sekretarz

Członkowie: Piotr Jasiński, Marcin Jodłowski, Jowita Komorek, Stanisław Loster, Eugeniusz Nolepa, Wojciech Otto, Krzysztof Panek

Biuro OPL OIIB – pokój 49, III piętro, tel.: 77 4413898, fax: 77 4413899,

Kierownik biura: Jan Broniewicz – opl@piib.org.pl

Sekretariat: Małgorzata Godyń – g.godyn@opl.piib.org.pl

Szkolenia: Małgorzata Nowak – m.nowak@opl.piib.org.pl

Obsługa OSD, kasa: Anna Rostalska – a.rostalska@opl.piib.org.pl

Obsługa OROZ, OKR: Renata Kicuła – r.kicula@opl.piib.org.pl

Uprawnienia budowlane: Irena Rajewska – okk@opl.piib.org.pl

Redakcja: Renata Kicuła

5. Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej OPL OIIB

Mieczysław Molencki – rzecznik – koordynator

Rzecznicy: Piotr Bajno, Andrzej Horak, Stanisław Kurnatowski, Ireneusz Smal

6. Komisje opiniodawczo-doradcze przy Okręgowej Radzie OPL OIIB:

6.1 Komisja Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego

Robert Respondek – przewodniczący

Justyna Kubów – sekretarz

Członkowie: Rafał Chlipała, Roman Foltys, Mateusz Król, Mariusz Kupina

6.2 Komisja Prawno-Regulaminowa

Grażyna Karpińska – przewodnicząca

Jolanta Warczok – zastępca przewodniczącej

Barbara Lesik – sekretarz

Członkowie: Grzegorz Bernacki, Teresa Martynowicz, Jerzy Sylwestrzak

7. Forum Młodych Inżynierów – Zespół Koordynujący

Agnieszka Tabaka - przewodnicząca

Tomasz Wachowiak – zastępca przewodniczącej

Anna Waloszek – sekretarz

Członkowie: Dominik Rak, Robert Respondek, Adam Tabaka

Biuro OPL OIIB

czynne

od poniedziałku do piątku

w godz. 7:30 do 15:00

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna

czynna

od wtorku do czwartku

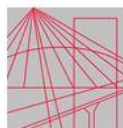
w godz. 8:00 do 15:00

Dyżury Okręgowego

Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

każdy pierwszy poniedziałek miesiąca

w godz. 14:00 do 16:00

SZANOWNE KOLEŻANKI, SZANOWNI KOLEDZY, CZŁONKOWIE IZBY SZANOWNI CZYTELNICY NASZEGO NEWSLETTERA

Miał kolejny rok kalendarzowy intensywnej pracy Opolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, jednej z 16 regionalnych reprezentantów Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. W minionym roku realizowaliśmy zadania statutowe, czynnie uczestniczyliśmy w pracy Krajowej Rady PIIB i ich organach, wyraźnie zaznaczając swoją obecność jako jedna z najmniej licznych Izb w Kraju. Intensywnie współpracowaliśmy z pozostałymi piętnastoma okręgowymi Izbami Inżynierów Budownictwa, stowarzyszeniami naukowo-technicznymi, uczelniami, organami administracji architektoniczno-budowlanej, administracji rządowej i samorządowej oraz konserwatorem zabytków. Opolska Izba reprezentowana była również medialnie w co dwutygodniowych audycjach emitowanych „na żywo” przez rozgłośnię Radia Opole w sprawach dotyczących ogólnie pojętych problemów występujących w budownictwie, z jakimi często spotyka się nasze społeczeństwo. Efektem tego były liczne telefony od słuchaczy oraz bezpośrednie ich wizyty w naszej siedzibie. Żadna z osób nie została pozostawiona bez odpowiedzi, podobnie jak to miało miejsce podczas otwartych Dni Otwartych Inżyniera Budownictwa, które w kolejnych latach będą kontynuowane. Uważam również za spory sukces wzrost zainteresowania młodych adeptów trudnego zawodu budowniczego Forum Młodych Inżynierów funkcjonującego przy Opolskiej Izbie i coraz większą frekwencję w organizowanych przez Forum szkoleniach. Wchodząc w kolejny rok pracy jako OPL OIIB nadal będziemy dążyć do podnoszenia kwalifikacji zawodowych naszych Członków poprzez zachęcanie do udziału w szkoleniach organizowanych przez nas jak również przez pozostałe 15 Izb, w systemie stacjonarnym oraz on-line. Za stały już punkt naszych działań uważam udzielanie porad i wsparcia merytorycznego osobom, które będą tego potrzebowały i zwrócą się z problemami. W minionym roku sporo osób skorzystało z takiego wsparcia. Jesteśmy również aktywnym członkiem Opolskiego Porozumienia Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego. Efektem współpracy z innymi „zawodami zaufania publicznego” był zorganizowany we wrześniu br. wspólny piknik rodzinny, który wzbudził spore zainteresowanie społeczeństwa pomimo tego, że równolegle odbywał się Jarmark Franciszkański. Ponadto, tradycyjnie będziemy wspierać organizację konferencji nau-

-kowo-technicznych oraz kolejne edycje Okręgowych Olimpiad Wiedzy i Umiejętności Budowlanych. Zapraszając do lektury pierwszego w 2024 roku wydania Newslettera, bardzo dziękuję Przewodniczącym i Członkom organów statutowych naszej Izby, Członkom reprezentującym Opolską Izbę w organach i komisjach PIIB, Pracownikom Biura oraz wszystkim innym osobom z nami współpracującym za włożony trud w aktywną działalność i pełne zaangażowanie na rzecz naszego, opolskiego samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. Jednocześnie wyrażam przekonanie, że nowe doświadczenia, zdobyte w 2023 roku oraz wcześniejsze będą skutecznie „owocować” w Nowym 2024 roku i w latach kolejnych.

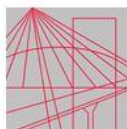
Życzę wszystkim Członkom Opolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z okazji Nowego 2024 Roku realizacji założonych sobie celów, bezpiecznie wykonywanej pracy, pozbawionej problemów zawodowych i spełniania się w wykonywaniu bardzo trudnego zawodu inżyniera budownictwa.

dr hab. inż. Dariusz Bajno

Przewodniczący Okręgowej Rady OPL OIIB

Szanowni Państwo,

w trzecim wydaniu ubiegłorocznego Newslettera zamieściłem krótką notatkę dotyczącą postępu prac prowadzonych w budynku Opolskiej Katedry i zapowiedziałem kontynuację tego tematu w kolejnych wznowieniach naszego czasopisma. W ostatnim okresie wokół Katedry narosło wiele legend i pojawiło się sporo kontrowersyjnych posądzeń oraz komentarzy związanych z zakresem i celowością prac w niej prowadzonych oraz podejmowanymi w tych kwestiach decyzjami. Przyczyną podjęcia decyzji o rozpoczęciu badań archeologicznych w katedrze był zamiar wprowadzenia ogrzewania podłogowego w warstwę użytkową posadzki co przy mało stabilnej podbudowie budziło i nadal budzi uzasadnione wątpliwości. Nas, jako inżynierów budownictwa powinny dotyczyć wyłącznie problemy techniczne i to głównie te, które mogłyby w jakikolwiek sposób zaszkodzić obiektowi budowlanemu a szczególnie tak cennemu zabytkowi jak licząca sobie prawie 730 lat Opolska Katedra. W listopadzie ubiegłego roku zakończyła się eksploracja archeologiczna warstw „podposadzkowych” budynku pod moim stałym nadzorem jako konstruktora i współpracującego ze mną uprawnionego geologa. Efekty tych działań zostały uwidocznione w sporządzonych na tę okoliczność opracowaniach eksperckich i projektowych.

W niniejszym artykule pozwoliłem sobie na zamieszczenie kilku własnych i zapożyczonych fotografii od osób odpowiedzialnych za prowadzenie prac badawczych w budynku katedry tj. archeologów dr Magdaleny Przysiężnej-Pizarskiej i mgr Andrzeja Gołębnika, w celu skrótowego zobrazowania opisywanej tematyki.

Fot.1 Usunięta podbudowa posadzki (zakres prac archeologicznych) – widoczne są XIV i XV wieczne pochówki (fot. A. Gołębnik)

Prowadzony w 2023 roku monitoring budynku na bieżąco potwierdzał prawidłowość prowadzonych w nim prac eksploracyjnych, które nie zaszkodziły jego konstrukcji jak również poprzez wskazane doraźne zabezpieczenia zapobiegały wysychaniu podbudowy posadzki oraz ilastego podłoża (w poziomie posadowienia obiektu).

Zakres prac archeologicznych, w fazie końcowej obejmował również uzupełnienie wybranej podbudowy poprzez uzupełnienie jej pospółką. Niewskazaniem działaniem byłoby tu mechaniczne zagęszczanie nowych nasypów ze względu na murowaną i głównie szkieletową konstrukcję obiektu, wyglądającą na masywną lecz posiadającą tzw. „słabe miejsca” tj. fundamenty wykonane w różnym okresie i na różnej głębokości w tym, na pozostałościach starszej, pierwotnej zabudowy. Ponadto ściany i filary zwieńczone są tu wiotkimi sklepieniami, co nie jest obojętne dla sztywności budynku a mechaniczna ingerencja w obiekt mogłaby ten stan równowagi naruszyć.

Nowo wprowadzana podbudowa (pospółka) była zagęszczana warstwami o grub. 10 cm przy użyciu ręcznego ubijaka, przez co uzyskano nasyp w stanie średnio zagęszczonym o stopniu zagęszczenia $I_D=0,40$ a więc trochę za niski w stosunku do wymagań stawianych podbudowom posadzek, mogących być obciążonymi powierzchniowo oraz blokowo tłumem ludzi a także technologicznym obciążeniem ruchomym przy wszelkiego rodzaju konserwacjach i naprawach obiektu.

Dla porównania podam, że nieeksplorowane części podbudowy znajdowały się w stanie luźnym na pograniczu średnio zagęszczonego o jeszcze niższym stopniu zagęszczenia $I_D=0,35$ i zawierały w sobie poza drobnym piaskiem również glebę, okruchy cegieł, okruchy margla, gliny, a także szczątki ludzkich kości (Fot.2a).

Ponadto, w podłożu pod usuniętą posadzką występowały pozostałości najstarszej zabudowy kolegiaty tj.: krypty grobowe (Fot.2b) oraz liniowe kawerny o średnicy dochodzącej do $\varnothing 60$ cm rozłożone nieregularnie na całej powierzchni budynku (Fot.2c).

Fot.2 „Podbudowa” pierwotnej posadzki: a) widoczne szczątki ludzkie, b) krypty grobowe i mury, c) kawerny liniowe (tunele) – fot. D. Bajno

Fot.3 Przedmioty wydobyte z wewnętrznych warstw podposadzkowych: a) medalion z XVII w. (fot. D. Bajno), b) różaniec z XVII w. (fot. dr M. Przysiężna-Pizarska), c) kamienna kula armatnia z XIV w. (fot. dr M. Przysiężna-Pizarska).

Na Fot.3 pokazano kilka z bardzo wielu artefaktów pozyskanych w czasie prowadzenia badań archeologicznych. Aktualnie trwają konsultacje z użytkownikiem obiektu oraz służbami ochrony zabytków dotyczące sposobu wzmocnienia najwyższej położonych warstw podbudowy posadzki z ograniczeniem zakresu usuwania warstw już nadsypanych (Fot. 4). Na tę okoliczność został sporządzony projekt uwzględniający „słabe punkty” tej konstrukcji z propozycją wprowadzenia georusztów w celu ustabilizowania podbudowy. Georuszty są powszechnie stosowane przy wzmacnianiu gruntów nasypowych w budownictwie drogowym. Obecnie, sporządzony na tę okoliczność projekt jest w fazie uzgodnień z Opolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, który zasadnie nie dopuszcza do możliwości stabilizowania podbudowy hydraulicznymi spoiwami mineralnymi, takimi jak np. cement ani też wykonywania betonowych podkładów nośnych, co znajduje powszechne zastosowanie w posadzkach przemysłowych obiektów przemysłowych, magazynowych i handlowych.

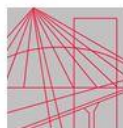
Fot.4 Aktualny widok wnętrza Katedry (istniejący nasyp podbudowy)

Poza wykonaniem posadzki, do rozwiązania pozostaje jeszcze problem silnego zawilgocenia ścian północno wschodniego narożnika budynku.

Dalsze działania, związane z postępem prac w katedrze będą opisywane w kolejnych wydaniach Newslettera.

dr hab. inż. Dariusz Bajno

Przewodniczący Okręgowej Rady OPIB

Kalendarium ostatnich wydarzeń

17.10.2023

Posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady OPL OIIB w trybie stacjonarnym

Program posiedzenia obejmował następujące zagadnienia:

- podsumowanie działań w ostatnim okresie;
- informacja z realizacji budżetu (I-IX 2023 r.);
- plan działań na najbliższy okres: w tym szkolenie rzeczników odpowiedzialności zawodowej i członków okręgowych sądów dyscyplinarnych (Podkarpacka, Małopolska, Śląska, Dolnośląska Opolska) w dniach 26-28.10.2023 r.;
- informacja bieżąca przewodniczących organów.

14.11.2023

Posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady OPL OIIB w trybie stacjonarnym

Program posiedzenia obejmował następujące zagadnienia:

- podsumowanie działań w ostatnim okresie w tym szkolenie rzeczników odpowiedzialności zawodowej i członków okręgowych sądów dyscyplinarnych w Sulistawiu w dniach 26-28.10.2023 r.;
- realizacja budżetu za okres I-X 2023 r.;
- podjęcie uchwał w sprawie dofinansowań indywidualnych dla członków OPL OIIB;
- podjęcie uchwały w sprawie dofinansowania szkolenia organizowanego przez PZITB, Oddział w Opolu;
- podjęcie uchwały w sprawie prenumeraty branżowych czasopism naukowo-technicznych dla członków Opolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Opolu.

17.11.2023

Posiedzenie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej OPL OIIB w trybie stacjonarnym

Program posiedzenia obejmował następujące zagadnienia:

- sprawy bieżące z działalności komisji;
- organizacja 42. sesji egzaminacyjnej.

04.12.2023

Posiedzenie Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego przy Okręgowej Radzie OPL OIIB w trybie zdalnym

Program posiedzenia obejmował następujące zagadnienia:

- opiniowanie wniosków dot. indywidualnego dofinansowania kosztów doskonalenia zawodowego członków OPL OIIB (uczestnictwo w szkoleniu/zakupu wydawnictwa lub oprogramowania);
- plan szkoleń w IV kwartale 2023 roku;
- planowane szkolenia w I półroczu 2024 roku.

05.12.2023

Posiedzenie Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej OPL OIIB w trybie stacjonarnym

Program posiedzenia obejmował następujące zagadnienia:

- informacja rzeczników o stanie zaawansowania prowadzonych postępowań dyscyplinarnych i zawodowych.

05.12.2023

Posiedzenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OPL OIIB w trybie stacjonarnym

Program posiedzenia obejmował następujące zagadnienia:

- bieżące sprawy na wokandzie w poszczególnych składach orzekających;
- informacja radcy prawnego nt. przepisów związanych z procedurą postępowania na płaszczyźnie OSD – OROZ;
- sprawozdanie OSD za 2023 rok.

11.12.2023

Posiedzenie Okręgowej Rady OPL OIIB w trybie stacjonarnym

Program posiedzenia obejmował następujące zagadnienia:

- podjęcie uchwał w sprawie zatwierdzenia uchwał Prezydium Okręgowej Rady OPL OIIB;
- podjęcie uchwały w sprawie korekty budżetu OPL OIIB na 2023 rok;
- podjęcie uchwał w sprawie dofinansowań indywidualnych dla członków OPL OIIB;
- podjęcie uchwały w sprawie wystąpienia z wnioskiem o nadanie Odznaki Honorowej PIIB;
- podjęcie uchwały w sprawie harmonogramu przygotowania sprawozdań z działalności organów, komisji i zespołów za 2023 r.;
- podjęcie uchwały w sprawie zwołania XXIII Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego OPL OIIB;
- podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia prowizorium budżetu OPL OIIB na 2024 r.;
- podjęcie uchwały w sprawie wyboru oferty i zawarcia przez OPL OIIB umowy w przedmiocie wykonania operatu szacunkowego.

14.12.2023

Posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej OPL OIIB w trybie stacjonarnym

Program posiedzenia obejmował następujące zagadnienia:

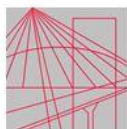
- podjęcie uchwały przyjmującej harmonogram kontroli na I kw. 2024 r.;
- organizacja kontroli w I kw. 2024 roku (za rok 2023);
- podsumowanie działalności w 2023 roku.

20.12.2023

Posiedzenie Komisji Prawno-Regulaminowej przy Okręgowej Radzie OPL OIIB w trybie stacjonarnym

Program posiedzenia obejmował następujące zagadnienia:

- sprawozdanie z działalności Komisji Prawno-Regulaminowej OPL OIIB za III kwartał 2023 r.;
- omówienie zadań bieżących.

Podsumowanie wyników egzaminów na uprawnienia budowlane w 2023 roku, e-CRUB, projekt techniczny po zmianach

dr hab. inż. Adam Rak

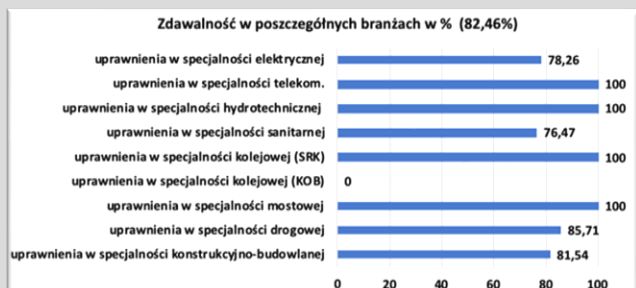
Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej OPL OIIB

Wyniki egzaminu sesja jesienna XLII

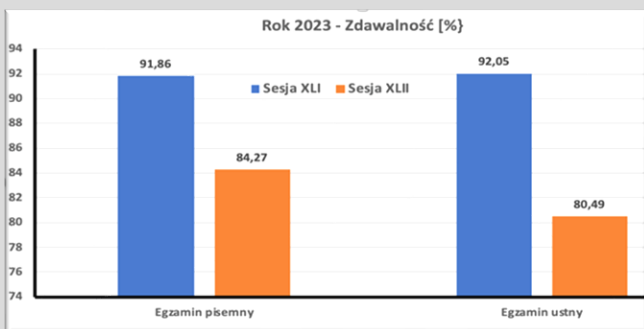
Zgodnie z uwarunkowaniami prawnymi, Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna OPL OIIB w 2023 roku przeprowadziła dwie sesje egzaminacyjne, tzw. sesję wiosenną XLI oraz sesję jesienną XLII. W sesji jesiennej nowe wnioski złożyło 89 osób, do egzaminu pisemnego przystąpiło także 89 osób. Z tego zdało 75 osób, tj. 84,27%. Natomiast do egzaminu ustnego przystąpiły 82 osoby i zaliczyło go pozytywnie 66 osób, tj. 80,49%. Wyniki jesiennej sesji XLII zobrazowano na poniższych wykresach nr 1, 2 i 3.

Wykres 1. Liczba osób otrzymujących uprawnienia

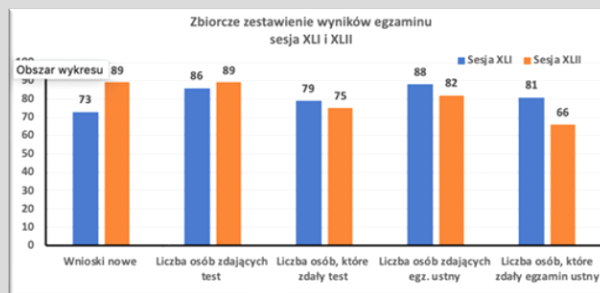
Wykres 2. Zdawalność w podziale na specjalności

Wykres 3. Porównanie zdawalności w podziale na sesje egzaminacyjne

Wyniki egzaminu za 2023 rok

W roku 2023 nowe wnioski złożyły ogółem 162 osoby. Do egzaminu przystąpiło 175 osób. Egzamin pisemny pozytywnie zaliczyły 154 osoby. Do egzaminu ustnego przystąpiło 170 osób, z tego zdało 147 osób. Tym samym w tym roku uprawnienia budowlane otrzymało 147 osób, co zobrazowano na wykresie 4 oraz 5.

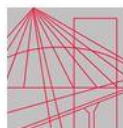

Wykres 4. Zbiórce zestawienie egzaminów na uprawnienia budowlane w 2023 roku

Wykres 5. Liczba nadanych uprawnień przez OKK OPL OIIB w latach 2003-2023

Sesja jesienna XLII została przeprowadzona zgodnie z „Regulaminem przeprowadzania egzaminów i nadawania uprawnień budowlanych” uchwalonym przez KR PIIB. Pewną nowością było już pełne korzystanie z systemu SESZAT przez członków zespołu egzaminacyjnego OKK w celu przygotowania zestawów pytań nie tylko do egzaminu pisemnego, ale także do egzaminu ustnego. SESZAT to system informacyjny wspierający obsługę sesji egzaminacyjnej administrowany przez Krajową Komisję Kwalifikacyjną PIIB. Testy pytań na egzamin pisemny przygotowują się przez KKK PIIB i pobierane w trybie on-line z systemu, następnie drukowane bezpośrednio przez okręgowe komisje kwalifikacyjne. W przypadku tworzenia testów na egzamin ustny, każdy członek zespołu egzaminacyjnego, logując się indywidualnie do systemu tworzy zestawy pytań według struktury wskazanej w regulaminie. Dla przykładu, dla osoby ubiegającej się o uprawnienia do kierowania robotami bez ograniczeń tworzy się zestaw (zestawy) składające się z 8 pytań, z tego 4 z grupy przepisów prawa (prawo budowlane i rozporządzenia, BHP, PPOŻ, warunki techniczne, KPA, normy, instrukcje branżowe), 3 z umiejętności praktycznych (specyficznych dla danej specjalności: budowa, nadzór, technologia) i 1 pytanie problemowe (specyficzne dla danej specjalności, często wymagane jest przygotowanie szkicu, schematu itp.). System ten umożliwia egzaminatorowi wybór pytań z szerokiego zasobu pytań zamieszczonych w systemie SZESZAT przypisanych do danej specjalności, co w efekcie bardziej umożliwia sprawdzenie wiedzy osoby ubiegającej się o uprawnienia w swojej specjalności.

System e-CRUB

System e-CRUB to nowe oprogramowanie, które zastąpiło dotychczasowy Centralny Rejestr Osób Posiadających Uprawnienia Budowlane oraz rejestr ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie. W systemie e-CRUB znajdują się osoby, które nabyły uprawnienia po 1 stycznia 1995 r. Osoby, które nabyły uprawnienia budowlane, zarówno w sesji wiosennej i jesiennej tego roku zostały wpisane do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane (system e-CRUB). Tym samym do projektu budowlanego (projektu zagospodarowania terenu lub działki, projektu architektoniczno-budowlanego i projektu technicznego) nie muszą dołączać kopii uprawnień budowlanych oraz kopii zaświadczenia o przynależności do izby. W tym miejscu przypominam, że z tego udogodnienia mogą skorzystać także członkowie izby, którzy nabyli uprawnienia budowlane przed 1 stycznia 1995 roku. W tym przypadku członek izby może wystąpić do okręgowej komisji kwalifikacyjnej z wnioskiem o wpis do e-CRUB, składając wniosek wg formularza zamieszczonego na stronie www.opl.piib.org.pl wraz z oryginałem uprawnień budowlanych (do wglądu). Wpis do e-CRUB jest bezpłatny.

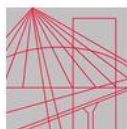
Projekt techniczny

Należy wskazać, że projekt techniczny jest opracowaniem, które nie składa się do organu administracji architektoniczno-budowlanej (aab) z wnioskiem o wydanie pozwolenia na budowę lub zgłoszenie budowy, stąd może być sporządzony później, lecz nie później niż przed rozpoczęciem budowy. Za jego przygotowanie odpowiada inwestor a nie projektant. Warto w tym miejscu podkreślić, że projekt techniczny nie jest projektem wykonawczym. Jednak przepisy prawa nie stoją na przeszkodzie, aby takim projektem wykonawczym mógł zostać (mniej skomplikowane rozwiązania techniczno-technologiczne), jeśli za zasadne uzna to projektant. Zasadność uznania projektu technicznego jako projektu wykonawczego wynika z uwagi na fakt, że projekt ten powinien służyć do realizacji robót budowlanych, a nie do uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę. Zwracam także uwagę, że nowelizacja *ustawy prawo budowlane oraz rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego* (Dz.U. z dnia 10.09.2022, poz. 1679), skutkuje zmianami w dotychczasowej formie projektu budowlanego odnośnie składanego oświadczenia „o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej”, do projektu zagospodarowania terenu, projektu architektoniczno-budowlanego i projektu technicznego. Z tego wynika, że oświadczenie:

- podpisywane jest jedynie przez jednego projektanta (ustawa nie precyzuje który to ma być z projektantów), stąd może to być każda osoba, która brała udział w opracowaniu projektu,
- musi zawierać imiona, nazwiska, nr uprawnień budowlanych lub nr decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych pozostałych projektantów i sprawdzających biorących udział w opracowaniu projektu, do którego dołączone jest oświadczenie.

Oznacza to, że tylko jeden projektant podpisuje takie oświad-

czenie załączane do każdej części projektu budowlanego, natomiast odpowiedzialność zawodowa za zaprojektowane rozwiązania obciąża każdego projektanta oddzielnie, w zakresie jego specjalności. Wobec takich uwarunkowań prawnych, zaleca się, aby oświadczenia składane do projektu budowlanego podpisywał tzw. projektant wiodący np. architekt, konstruktor w przypadku budownictwa mieszkaniowego, przemysłowego lub w przypadku inwestycji infrastrukturalnych wiodący projektant - branżowiec o specjalności: drogowej/mostowej/sanitarnej/elektrycznej/telekomunikacyjnej. Pozostali projektanci podpisują podobne oświadczenia do tzw. egzemplarza archiwalnego i będące w dyspozycji projektanta wiodącego. W tym aspekcie jest jednak wyjątek. We wniosku o pozwolenie na budowę musi zostać dołączone min. oświadczenie projektanta dotyczące możliwości podłączenia projektowanego obiektu budowlanego do istniejącej sieci ciepłowniczej (art. 7 ustawy – prawo energetyczne) złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Stąd, który projektant powinien złożyć takie oświadczenie? Ze stanowiska Ministra Rozwoju wynika, że oświadczenie to powinien złożyć projektant branży sanitarnej (w zakresie instalacji ogrzewczych lub ciepłej wody użytkowej). Nadto warto zauważyć, że oświadczenie o zgodności projektu technicznego z przepisami w przypadku zmiany przepisów techniczno-budowlanych zawartych w rozporządzeniach, powinno być zgodne z przepisami aktualnymi na dzień uzyskania pozwolenia na budowę. Projekt techniczny może powstać po uzyskaniu pozwolenia na budowę, a jednocześnie projektant ma obowiązek zapewnienia zgodności projektu technicznego z wcześniej wykonanymi projektami zagospodarowania terenu oraz architektoniczno-budowlanym. Istnienie projektu technicznego przed rozpoczęciem inwestycji będzie weryfikował organ nadzoru budowlanego na podstawie oświadczenia projektanta (w określonych przypadkach oświadczenia projektanta sprawdzającego), zgodnie z art. 41 ust. 4a, pkt 2 Ustawy prawo budowlane – w chwili złożenia zawiadomienia o zamierzonym rozpoczęciu inwestycji. Stąd nie ma obowiązku przedkładania projektu technicznego jakimkolwiek organom przed rozpoczęciem inwestycji. Natomiast zgodnie z art. 36b, pkt 3 Ustawy prawo budowlane, to kierownik budowy okazuje aktualny projekt budowlany (w tym projekt techniczny) na każde żądanie organu nadzoru budowlanego. Zgodnie z art. 45a, ust. 1 pkt 2 Ustawy prawa budowlanego kierownik budowy ma obowiązek potwierdzić wpisem do dziennika budowy fakt otrzymania od inwestora zatwierdzonego projektu budowlanego, w tym projektu technicznego (jeżeli jest wymagany). Powyżej wskazałem tylko kilka niuansów związanych z interpretacją nowych zapisów w Ustawie prawo budowlane lub w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego. Więcej informacji można znaleźć na stronach internetowych Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa oraz Opolskiej Okręgowej Izby inżynierów Budownictwa.

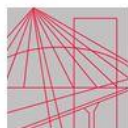
Prof. dr hab. Stanisław Sławomir Nicieja

W Opolu, stolicy Śląska Opolskiego, jest – w porównaniu z Nysą czy Brzegiem – stosunkowo mało zabytków. Wysokiej klasy obiekty zabytkowe występują głównie w rejonie starego miasta, zwłaszcza kościół franciszkanów i katedra. Ale Ratusz opolski jest już budowlą dwudziestowieczną. Jednym z najstarszych obiektów jest dawny klasztor dominikański, który na przestrzeni kilkuset lat przechodził różne transformacje modernizacyjne. Gdy w 1810 roku władze pruskie sekularyzowały zakon dominikanów, przez pół wieku budynek był porzucony i niszczał, a później urządzono w nim dość nowoczesny na tamte czasy Szpital św. Wojciecha, który w czasach PRL nosił imię Karola Miarki i był najważniejszym szpitalem w mieście. Dramat tego obiektu nastąpił w czasie transformacji politycznej, która zbiegła się ze znacznym pogorszeniem się stanu wzgórza, na którym stoi ten budynek. Wówczas to władze wojewódzkie postanowiły wybudować na przedmieściach Opola nowy szpital, a stojący na placu Kopernika budynek, któremu groziło zawalenie, na kilkanaście lat stał się bezpieczny. Moją osobistą decyzją, podjętą absolutnie w pojedynkę, wbrew memu środowisku akademickiemu, było przejęcie Uniwersytetu na własność od władz wojewódzkich za przysłowiową złotówkę tego kompletnie zrujnowanego budynku, ale o bardzo oryginalnej, barokowo-neoklasycyjskiej architekturze. Taką decyzję mogłem podjąć, gdyż w roku 1996 zostałem rektorem młodego wówczas Uniwersytetu Opolskiego, w tym czasie dwunastego w Polsce, a pierwszego powstałego po transformacji politycznej. Żaden budynek dawnej Wyższej Szkoły Pedagogicznej, która stanowiła bazę materialną powstałego Uniwersytetu, nie miał wartości historycznej. Były to z reguły budynki przypominające dawne tysiąclatki z okresu PRL-u: banalne w formie i pozbawione wdzięku architektonicznego, a na dodatek znajdowały się poza ścisłym centrum miasta. W moim przekonaniu obiekty akademickie powinny mieć pewną klasę artystyczną i dlatego zdecydowałem się o przejęcie od władz miasta dawnego barokowego klasztoru dominikańskiego – budynku leżącego w centrum miasta, przy jednym z głównych placów, stojącego kilkaset metrów od Ratusza. To niemal samobójcze ryzyko wiązało się z faktem, że wzgórze marglowe, na którym usytuowany jest dawny budynek klasztorny, w wyniku zaniedbań związanymi z odwodnieniem, zmieniło swą wewnętrzną strukturę, co groziło zawaleniem się nie tylko budynku klasztornego, ale też stojącej obok niego barokowej kaplicy św. Wojciecha oraz zabytkowego kościoła „Na Górcę”. Wykonane ekspertyzy dawały gwarancję, że jeżeli we wzgórze wpompuje się setki ton cementu, a w jego zbocza – szczególnie od małego Rynku i od kaplicy św. Wojciecha – wbije się potężne żelbetonowe oporniki, to wzgórze się ustabilizuje i będzie można przystąpić do rewitalizacji i przebudowy tej zabytkowej pięknej budowli: z dziedzińcem, wirydarzem i arkadami od strony placu Kopernika. Pomysł pomysłem, ale skąd wziąć pieniądze.

Przewidywany koszt szacowano na ok. 60 mln ówczesnych złotych (dzisiaj byłoby to ok. 200 milionów). Był rok 1996, nie było pieniędzy unijnych, a Warszawa patrzyła na ten projekt z dystansem i obojętnością. To, że udało mi się wówczas zdobyć grant Komitetu Badań Naukowych przy Ministerstwie Szkolnictwa Wyższego w wysokości 54 milionów, graniczyło z cudem. Po latach tłumaczę sobie to faktem, że moja książka o cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie, która była wydarzeniem kulturowym i wyszła w gigantycznym nakładzie, czyniąc mnie jako historyka rozpoznawalnym w całej Polsce, miała fundamentalny wpływ na przyznanie mi jako rektorowi Uniwersytetu Opolskiego tego grantu. W ciągu pięciu lat doprowadziłem do kapitalnego remontu tego klasztoru. Obiekt ten nazwałem Collegium Maius Uniwersytetu Opolskiego.

Obiekt dostał nowoczesne wnętrza: piękne korytarze, gabinety rektorskie i dziekańskie wyposażone w zabytkowe meble, reprezentacyjne sale wykładowe. Samo wzgórze zostało obudowane kilkudziesięcioma pomnikami: barokowymi, neogotyckimi i współczesnymi. Wokół Uniwersytetu stoją m.in.: alegoryczne postacie przedstawiające Cztery Pory Roku, Muza Klio czy wysokiej klasy rzeźba św. Krzysztofa w neogotyckiej edykule. Są też współczesne rzeźby wielkich polskich poetów i kompozytorów, jak Czesław Niemen, Marek Grechuta, Agnieszka Osiecka, Wojciech Młynarski, Jonasz Kofta i Jeremi Przybora. Sale wewnątrz budynku otrzymały akademickie nazwy, takie jak Sala Plafonowa (z barokowym plafonem), Aula Błękitna (przeszklona, z której rozpościera się widok na całe miasto). W holu Collegium Maius umieściłem wielką tablicę informującą, że w tym obiekcie był przez 600 lat klasztor dominikanów, później przez 150 lat szpital, a od 2001 roku jest to główna siedziba Uniwersytetu Opolskiego. Na tablicy poleciłem wypisać nazwiska osób, które w największym stopniu przyczyniły się do rewitalizacji, przebudowy i tak niezwyklej transformacji budynku dawnego klasztoru. Zapisano tam nazwę firmy: Rekonsbud, z prezesem Marianem Habrajskim, która w znakomity sposób przeprowadziła remont, a także nazwiska architektów – małżonków Ewy i Andrzeja Szczepańskich, którzy w znakomity sposób zmodernizowali obiekt, dając mu nowy kształt i nowego ducha, przy zachowaniu wszystkich walorów

architektonicznych tego obiektu z czasów baroku i neogotyku. Umieściłem na tablicy też swoje nazwisko jako inicjatora i głównego nadzorcę przebudowy. Spotkało się to z atakiem miejscowej prasy. Jedna z dziennikarek uznała to za przejaw mojej megalomanii. W ogóle samo nazwanie budynku „Collegium Maius” też wydało się jej podejrzane i megalomańskie. Jeżdżąc po świecie i widząc wiele budynków uniwersyteckich, nabrałem przekonania, że właściwie nic nowego nie wprowadziłem do Opola. Uważam, że należy imiennie sygnować dokonania, budowane również. Na wielu budynkach na świecie, np. na Uniwersytecie we Lwowie czy na Politechnice Lwowskiej napisane jest, kto ten budynek budował. W Polsce wiadomo, jakie budynki są autorstwa np. Domenico Merliniego. To jest norma europejska. Ponadto jest powiedzenie, że lekarz swe błędy i pomyłki chowa pod ziemię, a architekt zostawia je na powierzchni ziemi. I czasem szpecą, i to bardzo, otoczenie.

Collegium Maius Uniwersytetu Opolskiego zdobi Opole.

Z całym otoczeniem ten budynek stał się miejscem licznych spotkań i obiektem wielu wycieczek. I nie ma nic zdrożnego w tym, że jest tam na tablicy informacja, komu ten obiekt zawdzięcza swój obecny kształt. I taka norma powinna obowiązywać w cywilizowanych społeczeństwach.

Olbrychski przy Osieckiej
Fot. S. S. Nicieja

O przebudowie wzgórza uniwersyteckiego opowiada inż. Marian Habrajski

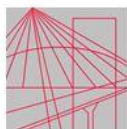
Na początek kilka informacji ogólnych. Przedsiębiorstwo Budowlane „Rekonsbud” sp. z o. o. powstało w 1991 roku w wyniku zmian strukturalnych w Opolskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego nr 2. Wydawałoby się, że naturalną rzeczą będzie kontynuacja działalności macierzystej firmy tj. budownictwo przemysłowe. Jednakże sytuacja gospodarcza lat 90-tych wymusiła na firmach budowlanych daleko idącą elastyczność i dostosowanie się do oferty rynku inwestycyjnego. To między innymi spowodowało, że podjęto decyzję o udziale w przetargu na szeroko zakrojony zakres prac modernizacyjnych i adaptacyjnych budynku dawnego szpitala. Całość zadania obejmowała cztery fazy, tj. prace związane z budynkiem głównym, remont kaplicy św. Wojciecha, zagospodarowanie terenu oraz wykonanie tzw. „arkad”. Już po przyjęciu placu budowy przed Generalnym Wykonawcą stanęły pierwsze poważne problemy natury organizacyjnej:

- bardzo szczupły plac budowy utrudniał lokalizację zaplecza i zapewnienie niezakłóconej logistyki (składowiska materiałów, stanowiska prac i sprzętu ciężkiego);
- bliskie sąsiedztwo targowiska wymuszające szczególne środki ostrożności prowadzenia prac szczególnie wyburzeniowych;
- w wielu przypadkach niemożliwość zastosowania sprzętu montażowego co wymuszało prowadzenie prac z zastosowaniem narzędzi prostych np. wciągarki ręczne.

Właściwe planowanie prac i szybkie reagowanie ze strony kierownictwa budowy na nieprzewidywalne zdarzenia pozwalało zapewnić ciągłość prac omijając pojawiające się przeszkody. Prawdziwe problemy pojawiły się wraz z rozpoczęciem robót objętych dokumentacją.

Historia budynku sięgała XIV wieku co siłą rzeczy musiało się odbić na jego stanie technicznym. Szereg fundamentów należało rozebrać, a decyzje co do zakresu rozbiórek podejmowane były na bieżąco (prawie „z dnia na dzień”). Poważnym problem stało się posadowienie budynku po odkryciu ścian podziemia, co ujawniło duże ubytki w konstrukcji oraz brak ław fundamentowych. Niezbędną rzeczą stało się wzmocnienie posadowienia budynku co uzyskano poprzez zastosowanie betonowych wierconych mikropali o długości 6-7 m w ilości około 500 sztuk. Takich niespodzianek o różnym stopniu trudności było znacznie więcej, a ich pokonanie było możliwe dzięki wiedzy i doświadczeniu zespołu projektowego w osobach arch. A. Szczepańskiego i konstruktora inż. T. Malinowskiego. Prowadzenie całego przedsięwzięcia było możliwe dzięki niezwykle zawodowej postawie kierownika budowy mgr inż. Zenona Leśniaka łączącego ogromną wiedzę inżynierską z talentem organizacyjnym i umiejętnością kierowania zespołami ludzi o różnych kwalifikacjach i zawodach. Słowa uznania należą się również zespołom roboczym P.B. „Rekonsbud” oraz firmom podwykonawczy, których umiejętności i zaangażowanie rozwiązały obawy co do poradzenia sobie z niezwykle trudnymi i skomplikowanymi zadaniami.

Na koniec nie sposób nie wspomnieć o niezwyklej postaci zaangażowanej w proces inwestycyjny – rektora Uniwersytetu Opolskiego Pana Prof. S. S. Nicieja. W swojej 40-letniej praktyce w wykonawstwie budowlanym po raz pierwszy spotkałem się z osobą kierującą procesem inwestycyjnym z taką ogromną pasją i zaangażowaniem. Niejednokrotnie żartowałem „Pan Profesor gdyby mógł pewnie przeniósłby swój urząd na plac budowy żeby być bliżej tego co tam się dzieje chłonąc postęp robót i przeżywając pojawiające się problemy”.

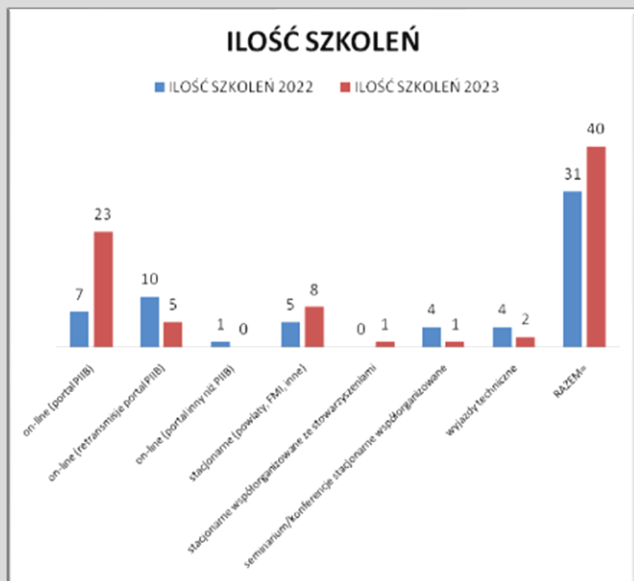

Ukończone z niewątpliwym powodzeniem zadanie modernizacji dawnego szpitala wpłynęło na podniesienie prestiżu P.B. „Rekonsbud” w środowisku firm budowlanych w Opolu i nie tylko. Spotkaliśmy się z uznaniem władz Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Warszawie, gdzie w konkursie „Budowa Roku” przyznano nam wśród firm z całej Polski drugą nagrodę za rok 2001. Doceniono również pracowników technicznych budowy, którym ówczesne Ministerstwo Kultury przyznało uprawnienia do prowadzenia i nadzorowania prac w obiektach zabytkowych.

Wracając pamięcią do „tamtych dni” nie sposób oddać ducha tej budowy. Tylko lektura kilkunastu tomów dziennika budowy pozwala na odtworzenie atmosfery obaw, podejmowania decyzji i związanych z nimi ryzyk, które codziennie stawały przed uczestnikami owego przedsięwzięcia. Dzisiaj kiedy przechodzę przez plac Kopernika za każdym razem posiadam ogromną satysfakcję, że wyróżniający się budynek jest dziełem pracowników firmy, którą kierowałem. A na koniec zawsze pozostaje niewątpliwa prawda: „Pan Bóg stworzył świat, a budowlani resztę”.

SZKOLENIA - CZY ROK 2023 MOŻNA ZALICZYĆ DO UDANYCH?

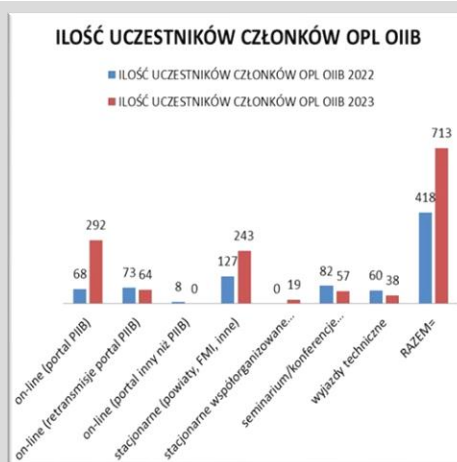
Czas biegnie szybko, a za nami już prawie drugi rok działalności naszej OPL OIIB w VI kadencji. A jaki to był rok 2023 pod względem szkoleń? Był przede wszystkim pod znakiem aktywności ze strony organizatorów ale i uczestników szkoleń. Statystyki statystykami, zawsze można je sztucznie zmanipulować choćby ilością retransmisji szkoleń online, tylko po co. Rzeczywistość jest taka jak pokazuje poniższy diagram:

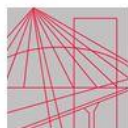
W 2023 roku względem roku poprzedniego wzrosła ilość organizowanych szkoleń online, więcej spotkań było z naszymi członkami w formie stacjonarnej. Spadła ilość konferencji (część jest cykliczna co 2 lata) i wyjazdów technicznych (brak ciekawych pomysłów, koszty). Natomiast dokładnie na tym samym poziomie co w roku ubiegłym utrzymuje się ilość spotkań stacjonarnych z członkami w powiatach (3), ilość posiedzeń Forum Młodych Inżynierów (2), ilość szkoleń współorganizowanych ze SNT (1).

Niewątpliwie na uwagę zasługuje kilka kwestii. Nastąpił wzrost aktywności i potrzeby podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez naszych członków co widać na diagramie obok.

Inżynierowie chcą się spotykać i dyskutować, chcą wymieniać się swoim doświadczeniem z innymi, chcą dzielić się tym jak tworzone prawo przekłada się na realne życie inżyniera. Głosy o potrzebie szkoleń stacjonarnych płyną nie

tylko z naszej Izby. Internet nie zastąpi interakcji prelegent-uczestnik szkolenia a już tym bardziej nie zastąpi integracji bezpośredniej. Najlepszym tego dowodem są spotkania z członkami w powiatach, podczas których inżynierowie mogą się spotkać nie tylko z kolegami po fachu, ale przede wszystkim z przedstawicielami organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzorów budowlanych. A co ważniejsze Ci odważniejsi mogą wymienić się swoimi spostrzeżeniami, uzyskać odpowiedzi na nurtujące pytania od naczelników wydziałów czy powiatowych inspektorów nadzorów budowlanych, z którymi na co dzień się spotykają, którzy są naprawdę bardzo otwarci na spotkania z naszymi inżynierami czego mogliśmy doświadczyć w czasie tegorocznych spotkań w powiecie oleskim, namysłowskim i prudnickim. Kolejny sukces, to cieszące się już blisko 9 lat ogromną popularnością posiedzenia Forum Młodych Inżynierów. W 2023 roku w dwóch posiedzeniach zorganizowanych w Głucholazach i w Mosznej, o tematyce dot. branży kolejowej i obiektów zabytkowych, uczestniczyło ok. 100 inżynierów. Popularność tej formy szkoleń jest tak duża że tworzone są listy rezerwowe uczestników nawet kilkunastoosobowe, ponieważ bardzo szybko zapelnia się lista uczestników od chwili publikacji informacji o szkoleniu FMI. Tak sprawnie działa newsletter naszej OPL OIIB, ale przede wszystkim poczta pantoflowa wśród sympatyków czy facebook FMI. Również szkolenie stacjonarne z zagadnień ppoż. zorganizowane w końcówce I półrocza, na początku było niepewne czy frekwencja dopisze, były głosy pesymistów czy ma ono sens w dobie szkoleń online. Jak się

okazało sala była pełna, prawie 40 osób uczestniczyło w szkoleniu zadając na jego koniec pytania kiedy będą kolejne. Podobnie szkolenie stacjonarne w końcówce II półroczu z tematyki dot. rzeczoznawstwa budowlanego cieszyło się również przyzwoitą frekwencją. Nie można zapominać o tematyce tzw. TOP w tym roku czyli szkoleniach nt. świadectw charakterystyki energetycznej, jak obniżyć energię, z prawa wodnego, seminarium drogowe zorganizowane przez SITK RP, cyfryzacja w procesie budowlanym, konstrukcje żelbetowe, hydroizolacje, dobór pomp ciepła, klimatyzacja i wentylacja budynków, ochrona ppoż. konstrukcji budowlanych – te szkolenia cieszyły się dużą popularnością. I to nie bez powodu, bo przyczyniły się do tego zmiany w prawie, ale i codzienne wykorzystywanie w praktyce projektowej czy wykonawczej technologii, które są obecnie najpowszechniej stosowane. Uczucie, że można było zrobić coś więcej, czy lepiej pozostaje, choć jak na tak małą Izbę jaką jest nasza, w 2023 roku naprawdę wypadamy przyzwoicie na tle wszystkich 16 okręgowych izby inżynierów budownictwa w Polsce. Jako przewodniczący Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego mogę powiedzieć, że organizacja szkoleń to wiele godzin rozmów, spotkań, korespondencji, które kończą się z różnym efektem, nie zawsze oczekiwanym. Na pewno kilka kwestii wymaga pewnych przemysłów, wypracowania pewnej metodyki pozyskiwania prelegentów atrakcyjnej i urozmaiconej tematyki szkoleń dla naszych członków, prelegentów o których naprawdę wcale wbrew pozorom nie jest łatwo.

Nie zawsze musi być to osoba od razu z tytułem dr nauk technicznych, czasem wystarczy fachowiec w swojej dziedzinie, który zęby zjadł w danej gałęzi budownictwa. Potencjał stowarzyszeń naukowo technicznych czy wiedza pracowników uczelni naukowych nadal jest niewykorzystana na właściwym poziomie, z korzyścią dla inżynierów różnych specjalności.

Nie omieszkam nie skorzystać z takiej okazji, dlatego pragnę podziękować członkom Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego, kierownikowi i przesympatycznym pracownikom biura OPL OIIB, członkom Zespołu Koordynacyjnego FMI za zaangażowanie, wsparcie i pomysły, bez których wiele inicjatyw nie miałyby miejsca.

A na Nowy 2024 rok życzę sobie oraz wszystkim Koleżankom i Kolegom Inżynierom, abyśmy w zdrowiu i radości spełniali się zawodowo, lecz nie zapominali czasem zwolnić aby znaleźć czas dla rodziny, własnych pasji (sport, dobra książka), pamiętając o ciągłym podnoszeniu swoich kwalifikacji poprzez szkolenia, aby móc na najwyższym poziomie świadczyć swoje usługi dla społeczeństwa.

mgr inż. Robert Respondek

*Przewodniczący Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego
przy Okręgowej Radzie OPL OIIB*

SPOTKANIE SZKOLENIOWO-INFORMACYJNE W POWIECIE PRUDNICKIM

28 listopada br. w Restauracji Aleja Wina w Prudniku odbyło się kolejne spotkanie szkoleniowo-informacyjne członków Opolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z powiatu prudnickiego zorganizowane wspólnie ze Starostwem Powiatowym w Prudniku przy udziale przedstawicieli organów administracji architektoniczno-budowlanej, w którym uczestniczyły 34 osoby. Przed spotkaniem uczestnicy zwiedzili ciekawe miejsca miasta Prudnik z przewodnikiem, w czym nawet atak zimy nie przeszkodził. Oficjalną część szkolenia poprzedziła opowiedziana przez właściciela restauracji historia powstania obiektu i genezy nazwy restauracji. Spotkanie szkoleniowe rozpoczął Dariusz Bajno, przewodniczący Okręgowej Rady Opolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Opolu, a po tym nastąpiło wystąpienie Radosława Roszkowskiego, starosty prudnickiego. Aktualne uwarunkowania działalności administracji architektoniczno-budowlanej w świetle zmian w ustawie Prawo budowlane omówiła Magdalena Tomaszewska, naczelnik Wydziału Administracji Budowlanej Starostwa Powiatowego w Prudniku a formalno-prawne aspekty działalności nadzoru budowlanego przedstawił Marek Ruda, Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w powiecie prudnickim. Głos zabrał również Robert Respondek jako Przewodniczący Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego przy Okręgowej Radzie OPL OIIB, który odniósł się do aktualnej

i przyszłorocznej tematyki szkoleń. Nie mogło zabraknąć ważnej wypowiedzi Mieczysława Molenckiego, który jako Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej – Koordynator zwrócił uwagę inżynierom na najczęściej popełniane błędy w kontekście odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej a przede wszystkim na niewykraczanie poza zakres uprawnień budowlanych, którymi dysponują co w ostatnim czasie jest często przedmiotem spraw rozpatrywanych właśnie przez zespół Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej.

Po części szkoleniowej nastąpiła dyskusja, wymiana doświadczeń oraz tradycyjnie spotkanie integracyjne przy kawie.

ADAMIEZ

GENERALNY WYKONAWCA

Budownictwo przemysłowe

Hale produkcyjne i magazynowe

Obiekty użyteczności publicznej

Obiekty komercyjne, handlowe, biurowe